

РЕШЕНИЕ

№ 3336

гр. София, 28.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6779** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 06.07.2010 г. по НАХД № 11623/2009 г., Софийски районен съд, НК, 103 състав е изменил наказателно постановление № ДФР/НП-71 от 15.09.2009 г., на Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на „Л.-92“ Е., със седалище и адрес на управление гр. П, ул. „Д К“ №23А, представлявано от Лилия И Н - управител, на осн. 23, ал.4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 5 000 за нарушение на чл. 4, ал. 7 от ЗМИП, като е намалил размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция” на 2 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, подадена чрез юрисконсулт Г, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Поддържа се, че съдебният акт е неправилен, поради нарушение на закона – неправилно приложение на разпоредбите на ЗАНН и ЗМИП, както и че при постановяването му е нарушен принципа на справедливост. Иска се отмяна на решение в обжалваната му част и потвърждаване на посоченото наказателно постановление.

Ответника по жалбата Л.-92” Е. не взема становище по подадената жалба.

Представителят на С градска прокуратура поддържа, че жалбата е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В атакуваното решение съдът е приел, че Дружеството жалбоподател „Л. - 92" Е. с управител Лилия И Н извършва по занятие търговия на едро. На 28.08.2007 г. в касата на „Л.-92" Е., на ул. „Хризантема" № 10 - 12 в гр. С. от клиента на същото - ТД „КОМЕРС" Е. е внесена в брой сумата от 47 577.60 лв. За полученото плащане е издаден фискален бон № 2676/28.08.2007 г. от страна на „ЛИПИ - 92" Е., като основанието за извършеното плащане е продажба на обувки на едро, подробно описани във фактура № */20.08.2007 г. на стойност 47 577.60 лв. като сделката е надлежно осчетоводена.

За извършеното на 28.08.2007 г. плащане в брой на стойност над 10 000 лв, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 7 от ЗМИП, дружеството жалбоподател като задължено лице по чл. 3, ал. 2, т. 27 от ЗМИП е следвало да изиска от клиента си - ТД „Комерс" Е. да попълни декларация за произхода на средствата, която да съдържа необходимите реквизити, съгласно Приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от ППЗМИП, което обаче не е направено.

Във връзка със Заповед № ЗДФР -44/02.09.2008 г. на Директора на дирекция „Финансово разузнаване", допълнена със заповед № ЗДФР -47/29.09.2008 г. на осн. чл. 17, ал. 1 от ЗМИП и чл. 23, ал. 3 от ППЗМИП са определени длъжностни лица от дирекция „Финансово разузнаване на Д., на които е възложено извършването на проверка на място на „Л. -92" Е., с оглед изпълнението на задълженията от страна на дружеството, в качеството му на задължено лице. За извършената от свидетелите Р Т и А К от дирекция „Финансово разузнаване" от ДА „НС" е съставен констативен протокол, като от представените от дружеството документи е констатирано, че „Л. -92" Е., като не е поискало от „ТД „Комерс" Е. декларация за произхода на средствата във връзка със извършеното плащане в брой от последното, по повод продажба на обувки, не е изпълнило задължението си по чл. 4, ал. 7 от ЗМИП. За констатираното нарушение свид.Румен Тодоров е съставил против дружеството АУАН № 81/99-57/31.03.2009 г., въз основа на който от директора на ДА „Национална сигурност" е издадено атакуваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка въззивният съдът е установил въз основа на събраните по делото доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото въззивният съд е приел, че дружеството жалбоподател - „Л. - 92" Е. не е изискала от клиента си ТД „Комерс" Е. да попълни декларация за произход на средствата, която да съдържа необходимите реквизити съгласно Приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 от ППЗМИП при извършеното на 28.08.2007 г. плащане в брой над 10 000 хил лв, а именно на сумата от 47 577.60 лв., с което е нарушило чл. 4, ал. 7 от ЗМИП. Съгласно посочената норма, лицата, извършващи операция или сделка чрез или с лице по чл. 3, ал. 2 и 3 на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, съответно над 10 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой, са длъжни да декларират произхода на средствата, като лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 са длъжни да изискат декларация преди извършването на съответната операция или сделка, като „Л.-92" Е. е задължено лице по чл. 3, ал. 2 т. 27 от ЗМИП - търговец на едро.

Отделно от изложеното съдът е приел, че определената имуществена санкция не е

съобразена с разпоредбата на чл.27,ал.2 от ЗАНН, и е намалил размера на наложеното административна наказание „имуществена санкция” от 5 000 лв. на 2 000 лв.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.07.2010 г. по НАХД № 11623/2009 г., С районен съд, НК, 103 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.